

σκερβόλλω

Δευτέρα, 11 Ιουνίου 2012

7:41 μμ

68

σκερβόλλω

A. επιπλήττω, κατάχρώμαι, ΦΡΑΣΗ: σκερβόλλω πονηρά= καταχρώμαι δολίως:

Δῆμος

παῦ ᾧ οὔτος, καὶ μὴ **σκέρβολλε** πονηρά.

πολλοῦ δὲ πολὺν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθης ἐγκρυφιάζων.

Αριστοφάνης - Ιπτεῖς [Ar.Eg.821](#),

Ησύχιος; Πβλ.. κερβολέω: Χλευάζω

Henry George Liddell. Robert Scott. A Greek-English Lexicon.

Από εκεί το **σκερβελές**.

Αν και το 171 το θεωρεί αγνώστου ετύμου

σκερβελές (ο) {σκερβελέδες} (λαϊκ.) (ως μειωτ. χαρακτηρισμός) για πρόσωπο ανάξιο λόγου, τεμπέλη και άχρηστο.
[ΕΤΥΜ. Άγν. ετύμου].